

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
15.01.	NED	DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU	09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Goran Blažević 11.00 – Župna Sv. Misa (Virje) 18.00 + Ante Šarić (1. god)
16.01.	PON	<i>Sv. Marcel</i>	-----
17.01.	UTO	Sv. Antun, opat	18.00 + Stjepan Matekov i rodit.
18.01.	SRI	<i>Sv. Priska</i>	18.00 + Katarina Ormanec 18.30 – Marijina Legjija
19.01.	ČET	<i>Sv. Mario Kanut</i>	18.00 – KUMULATIVNA: Doroteja, Petar i rodit. Matekov; Ljubica i Vjekoslav Dragica, Berta i Martin Lukić; Ivan Živko (1. god); Đuro i obit. Adaković; Marica i Josip Bušić; Petar i Ana Cik, Ivan Štauber, Drago Benkek; Robert, Ljubica i Mirko Ljubić
20.01.	PET	Sv. Fabijan i Sebastijan (proštenje u župnoj crkvi)	11.00 + Fabijan Kapić i obit. stablo
21.01.	SUB	Sv. Agneza, <i>djevica i mučenica</i>	07.00 + Franjo i Marica Lukić, Josipa (ž) Mesarov (god.) 18.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Ana Šignjar (god.)
22.01.	NED	TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Sv. Vinko, đakon i mučenik</i>	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Josip i Nada Račan, Ivan Bukovac 11.00 – Župna Sv. Misa (Virje) 18.00 + Mladen, Ljubica i Dragutin Androić

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. MARTINA BISKUPA - VIRJE

broj 8

godina VII.

IVAN – GLASNIK KRISTA, JAGANJCA BOŽJEGA

Iv 1,29-34

U Evanđelju druge nedjelje kroz godinu A još jednom se sjećamo Isusova krštenja u Jordanu po Ivanu Krstitelju. Ivan je znao da je on samo Preteča koji je pripremao ljude za Onoga koji dolazi. On je trebao prokčiti put Otkupitelju do srdaca ljudi. Isus Krist, otkupitelj, je pravi Bog i pravi čovjek. Kao čovjek on u svome javnom nastupu dolazi Ivanu vremenski, a kao pravi Sin Božji, on bijaše prije njega, jer je kao Riječ Božja egzistirao već od vječnosti.

Ivan je nazvao Isusa Jaganjcem Božjim, koji odnosi grijeh svijeta. Time upućuje on na žrtveno predanje Isusovo koje je ovaj trebao ispuniti na križu. Ivan je to mogao unaprijed znati, jer je kao prorok bio obasjan Duhom Svetim.

Mi se možda čudimo kad Ivan kaže da ga nije poznavao. Ivan je bio s Isusom u rodu; njegova majka Elizabeta bila je povezana s Marijom, Isusovom majkom dubokim prijateljstvom. Za pretpostaviti je, da su se Isus i Ivan već kao djeca poznavali i često bili zajedno. Zašto dakle Ivan može kazati, da on Isusa nije poznavao? Mi moramo tako razumjeti, da ga on dugo vremena nije prepoznao kao Mesiju. To također nije neobično, budući da je Isus trideset godina živio u kućnoj skrovitosti u Nazaretu i u tom se vremenu još nije objavio kao Mesija. Ali je sada došlo novo doba!

Ivan je sada vidio svoju zadaću, da se sam povuče a dolazećega pusti naprijed. Svojom propovijedu i pokorničkim krštenjem htio je ljudima pokazati Isusa. Tako je Ivan tako reći djever, koji izraelski narod kao zaručnicu vodi ususret božanskom zaručniku.

Znak prepoznavanja za Isusovo mesijansko poslanje bio je silazak Duha Svetoga na Isusa u obliku goluba. To se dogodilo kad je Isus bio kršten od Ivana u Jordanu. Tako je Ivan stvarno mogao posvjedočiti: "On je Sin Božji."

Kod svake svete mise Isus nam se pokazuje u liku kruha kao Jaganjac Božji, koji odnosi grijeh svijeta. Baš zato je Gospodin naš Isus Krist došao u svijet, da nas oslobodi od zle moći grijeha i daruje nam vječni život. Utjelovljenje Sina Božjega kreće se dakle prema cilju smrti na križu a nakon toga slijedi uskrsnuće.

U sakramentima Isus Krist ostaje prisutan u svojoj Crkvi. On ne ostavlja narod, nego nam se nudi u svetoj pričesti kao istinska hrana za život duše. On je kruh života. On je ponio naše grijehe i daruje nam oprostjenje. U zajedništvu s njim mi smo također povezani s Bogom Ocem. Duh Sveti nas ispunja i osposobljava za ljubav. Neka se na nama ostvari, da u svako doba dademo svjedočanstvo za tu radosnu istinu.

fra Jozo Župić

DAN KADA SAM ODLUČIO NE MRZITI

Kad je u svibnju 1945. godine završio rat u Europi, 123. evakuacijska jedinica s okupacijskim trupama ušla je u Njemačku. Moja je grupa bila upućena u koncentracijski logor blizu Wuppertala. Bili smo zaduženi za medicinsku pomoć nedavno oslobođenim zatvorenicima, od kojih su mnogi bili Židovi iz Nizozemske, Francuske i istočne Europe. To je bilo iskustvo koje me je najviše prodrlalo. Do tada sam mnogo puta gledao naglu smrt i ranjavanje. No vidjeti posljedice polaganog izgladnjivanja, hodati barakama u kojima je tisuće ljudi polagano umiralo tijekom nekoliko godina, bila je nova vrsta užasa. Za mnoge je to bio nepovratan proces. Svaki smo dan gubili mnoštvo ljudi, usprkos svim lijekovima i hrani koju smo im mogli pružiti.

Sada sam zaista trebao svoj novi uvid. Kad je ružnoća postala prevelika da bi se mogla podnijeti, radio sam ono što sam naučio. Išao sam od jednog do drugog kraja prostora ograđenog bodljikavom žicom gledajući u lica ljudi dok ne bih vidio da u mene gleda lice Krista. Tako sam upoznao čovjeka koji se zvao Wild Bill Cody. To nije bilo njegovo pravo ime. Njegovo pravo ime imalo je sedam neizgovorljivih slogova na poljskom, ali pošto je on imao duge spuštene brkove kao na slikama starog zapadnjačkog junaka, američki su ga vojnici prozvali Wild Bill. Bio je jedan od stanovnika koncentracijskog logora, ali očigledno tamo nije bio dugo vremena. Njegovo je držanje bilo uspravno, oči su mu bile sjajne, bio je neumoran, pun snage. Kako je tečno govorio engleski, francuski, njemački i ruski, kao i poljski, postao je neka vrsta neslužbenog logorskog prevoditelja.

Dolazili smo mu sa svim vrstama problema. Rad s papirima zapinjao je, pokušavali smo naći smještaj za ljude čije su obitelji, čak i cijeli gradovi u kojima su se rodili, nestali. Iako je Wild Bill radio petnaest, šesnaest sati na dan, nije pokazivao nikakve znakove umora. Dok smo mi ostali padali od umora, on je izgledao da dobiva snagu. „Imamo vremena za ovog starog momka,“ rekao bi. „On je cijeli dan čekao da nas vidi.“ Njegovo je lice obasjavalo suosjećanje za njegove sudrugove – zatvorenike. Kad sam bio potišten prilazio sam upravo tom sjaju.

Iznenadio sam se kad sam jednog dana iz papira Wilda Billa saznao da je od 1939. godine u Wuppertalu! Šest je godina živio na istoj djelici – gladovanju, spavao u istim barakama bez zraka i punima bolesti kao i svi drugi, ali bez i najmanjeg tjelesnog ili mentalnog propadanja. Možda još više iznenađuje to što ga je svaka grupa u logoru gledala kao prijatelja. Arbitrirao je u svađama logoraša. Tek nakon što sam tjednima bio u Wuppertalu, shvatio sam da je to prava rijetkost u takvoj skupini ljudi. Grupa zatvorenika jedne nacionalnosti mrzila je zatvorenike druge nacionalnosti gotovo koliko i Nijemce.

Mržnja je protiv Nijemaca toliko porasla da su u nekim ranije oslobođenim logorima bivši zatvorenici zgrabili puške, otrčali do najbližeg sela i jednostavno ubili prve Nijemce koje su ugledali. Naše zaduženje bilo je spriječiti i takve situacije. Ponovno je Wild Bill bio naš najveći oslonac. Raspravljao je s različitim grupama i savjetovao opraštanje. „Nekima nije bilo lagano tako što oprostiti,“ prokomentirao sam jednog dana dok smo sjedili u uredu i pili čaj iz lončića. „Toliki su izgubili članove svojih obitelji.“ Wild Bill naslonio se u uspravnoj stolici i gutnuo malo čaja. „Živjeli smo u židovskom dijelu Varšave,“ polagano je započeo. Bile su to prve riječi koje sam čuo da govori o sebi. „Moja žena, naše dvije kćeri i naša tri mala dječaka. Kad su Nijemci stigli u našu ulicu, sve su postavili uza zid i počeli pucati mitraljezima. Molio sam da me usmrte s mojom obitelji, ali kako sam govorio njemački, stavili su me u grupu za rad.“ Zaustavio se, možda ponovno gledajući svoju ženu i petero djece. „Odmah sam tada trebao odlučiti,“ nastavio je, „hoću li si dopustiti da mrzim vojnike koji su to napravili. To je stvarno bila laka odluka. Bio sam odvjetnik. U svom poslu prečesto sam vidio što mržnja može napraviti ljudima, i duhu i tijelu. Mržnja je upravo ubila šestero ljudi do kojih mi je bilo najviše stalo na svijetu. Tada sam odlučio da ću ostatak svoga života – bez obzira na to hoće li to biti nekoliko dana ili mnogo godina – provesti tako da volim svaku osobu s kojom se susretnem.“

Voljeti svaku osobu... to je bila snaga koja je održala čovjeka zdravim iako je bio suočen sa svakovrsnom oskudicom. To je bila Snaga koju sam prvi put susreo u bolničkoj sobi u Texasu, i malo pomalo učio sam da je prepoznat gdje god je On izabrao da kroz nekoga sjaji – bez obzira je li ljudski prijenosnik njega svjestan ili nije.

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora; **Srijeda:** Marijina Legija; **Subota:** čišćenje crkve; **Nedjelja:** „Martinci“ godine.

ZAVRŠETAK BLAGOSLOVA KUĆA: od srca zahvaljujem svima koji su primili blagoslov u svojim kućama. Hvala na daru koji ste darovali za svoju Župu. Hvala u ime ministranata što ste ih darovali. Hvala obiteljima koje su pripremale na ručak. Oni koji nisu primili a žele neka se naknadno jave kako bi primili blagoslov. Žao mi je zbog svih onih katoličkih kuća gdje su namjerno pred svećenikom bila zatvorena vrata ili uopće nikad ne primaju blagoslov kuća. Molio sam i blagoslivljao sve takve koje iz svojim molitava nisam isključio jer svi su mi dobro poznati iako se nismo sreli.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar, a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Markov, Mitrovica 76; Kendelić, A. Starčevića 29; Čekada Lukić, A. Starčevića 31; Hanzić, A. Starčevića 39; Dominiković, A. Starčevića 48; Kodba, A. Starčevića 41; Grgesa, A. Starčevića 56; Hrženjak, A. Starčevića 58; Aušperger, A. Starčevića 53; Markov, A. Starčevića 67; Kendelić, A. Starčevića 69; Fuchs, A. Starčevića 73; Martić, Kolodvorska 62A; Muktić, Kolodvorska 65; Grčić, Kolodvorska 48; Pintar, Kolodvorska 30; Čiček, Kolodvorska 20; Miketić, Kolodvorska 8; Stanešić Dom, Gorička 74; Štefan, Mitrovica 15; Stanešić, Mitrovica 19; Ljubić, Mitrovica 49; Jakopović, A. Starčevića 3; Gabaj, A. Starčevića 9; Dragica, A. Starčevića 22; Štefan, A. Starčevića 24; Špoljarić, A. Starčevića 26; Brezak, A. Starčevića 63; Hrženjak, Mitrovica 79; Jaković, Mitrovica 93; Jakopović, Mitrovica 99; Ormanec, Mitrovica 103; Fancev, Mitrovica 182; Topić, Mitrovica 109; Jurkov Totović, Mitrovica 117; Jurkov Damir, Mitrovica 115; Jurkov Dražen, E. Kvaternika 5; Ciganović, E. Kvaternika 3; Želimorski, F. Fanceva 11; Pavunić, Mitrovica 191; Rasinec, Mitrovica 200; Babec, Mitrovica 174; Jakopović, Mitrovica 168; Cikoš, Mitrovica 156; Petek, Mitrovica 154; Odošić, Mitrovica 152; Večenaj, Mitrovica 146; Turčić, Mitrovica 138; Tkalčec, Mitrovica 128; Marčinko, Mitrovica 114; Cik, Mitrovica 104; Cikoš, P. Preradovića 2; Grivić, P. Preradovića 20; Benkek, P. Preradovića 9; Hasan, P. Preradovića 16; Ljubić, P. Preradovića 14; Sunara, P. Preradovića 10; Ormanec, P. Preradovića 4; Carek, Mitrovica 88; Čimin, A. Cesarca 9; Topolčić, A. Cesarca 10; Mesarov, Mitrovica 84; Adaković, Mitrovica 74; Zubanović, Mitrovica 70; Adaković, Mitrovica 12A; Volarić, Mitrovica 64; Podravec, Mitrovica 43; Turković, 38; Šironja, Mitrovica 3; Baftijaj, Šemovačka 13; Grgić, Šemovačka 12; Cik, Šemovačka 21; Martinčić, Šemovačka 35; Cik, Mitrovica 32; Lukić, Gorička 9; Puškaš Modrić, Gorička 12; Hrženjak, Gorička 16; Puškaš, Gorička 15; Špoljar, Gorička 18; Marelja, Gorička 23; Halusek, Gorička 30; Tomec, Gorička 46; Horvat, Gorička 61; Cik, Gorička 59; Senjan, Gorička 71; Slamić, Vinogradska 6; Hrženjak, Gorička 82; Krznarić, Gorička 76; Hladnić, F.V. Šignjara 7; Kokotić, F.V. Šignjara 5; Kapitanić, F.V. Šignjara 11; Puškaš, F.V. Šignjara 17; Hapavel, Miholjanska 24; Slamić, A. Hebranga 8; Pikivača, A. Hebranga 1; Lukić Drmenčić, A. Hebranga 3; Miler Bukovčan, A. Hebranga 11; Ljubić, A. Hebranga 17; Stanešić, A. Hebranga 20; Husnjak Novak, A. Hebranga 24; Herman, Vrbas 2; Slamić, Vrbas 6; Stojiljković, Vrbas 15; Ratković, K. Tomislava 1A; Koščak, K. Tomislava 4

